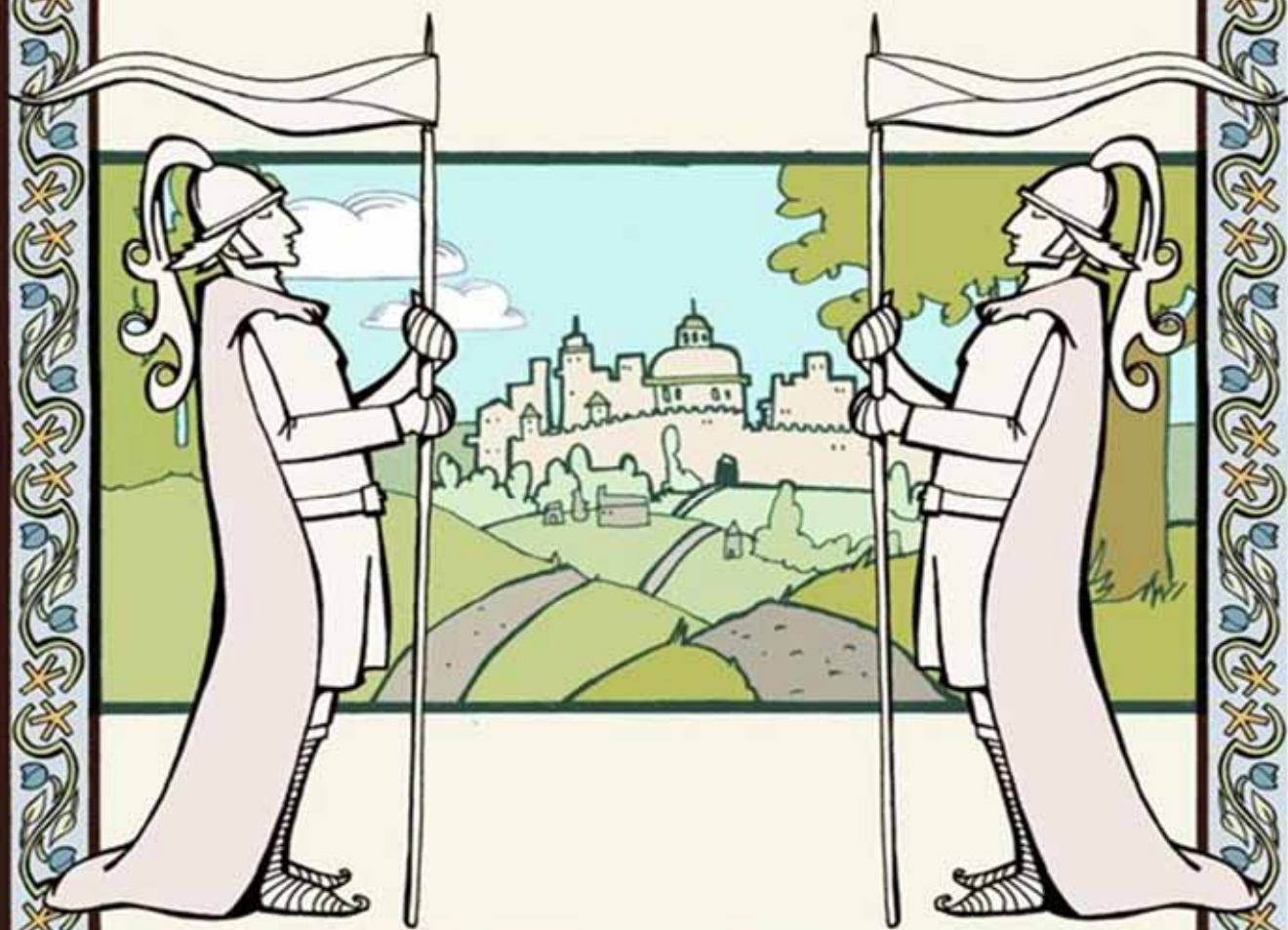
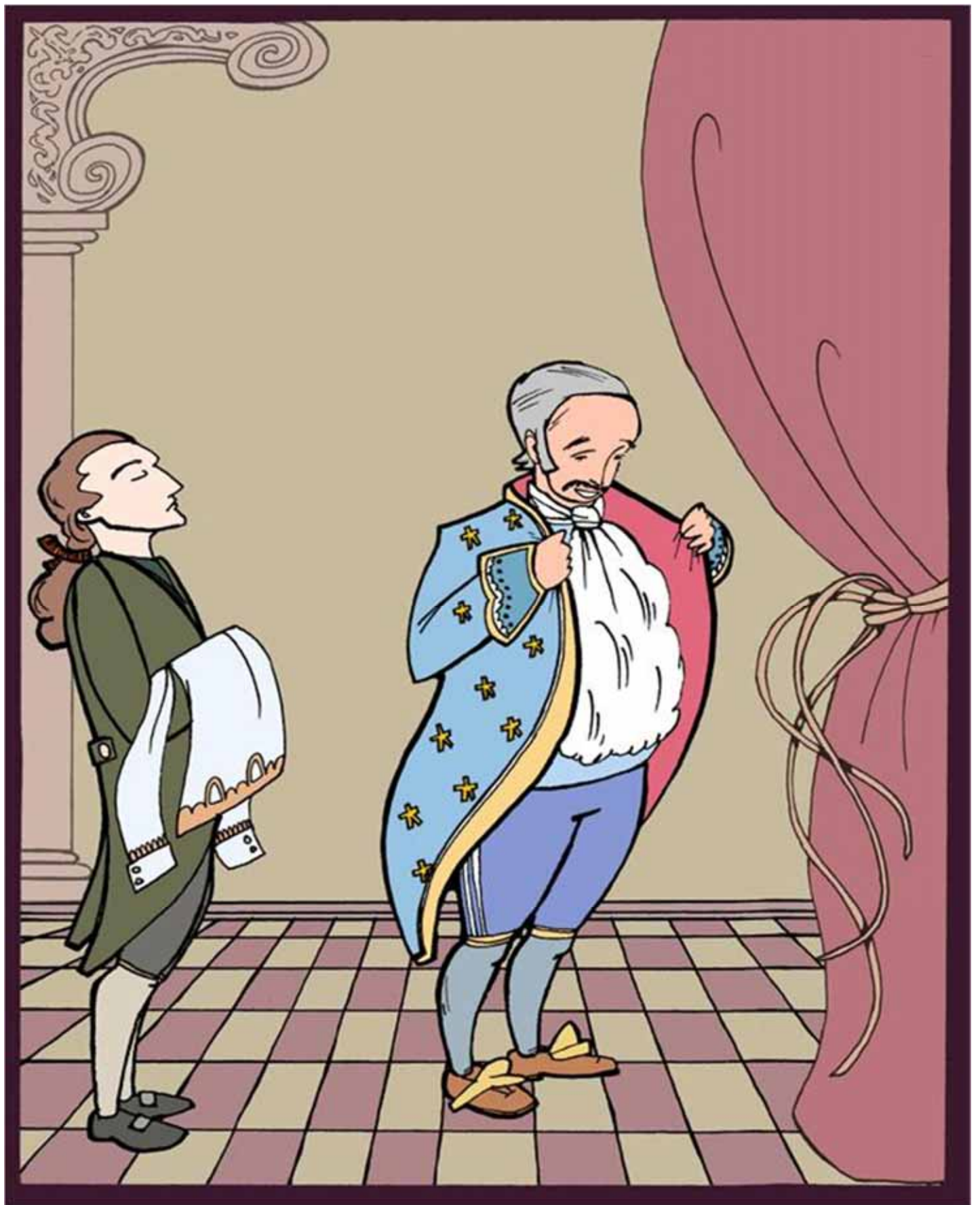

KEISARIN UUDET VAATTEET

Olipa kerran

kaukaisessa

kaupungissa

keisari, joka

piti

uusista ja kauniista

vaatteista.

Hän

piti

vaatteista

niin paljon,

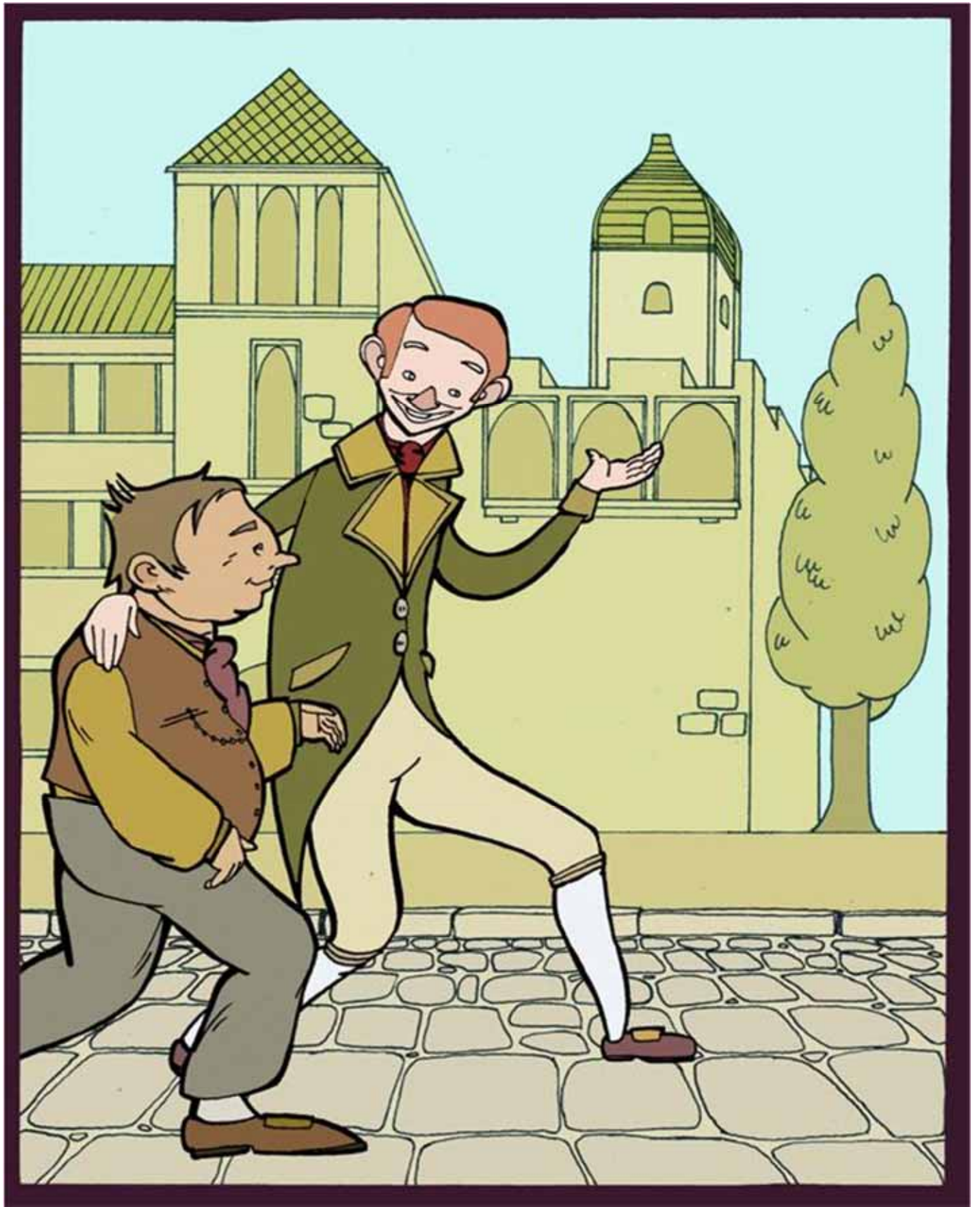
että tuhlassi

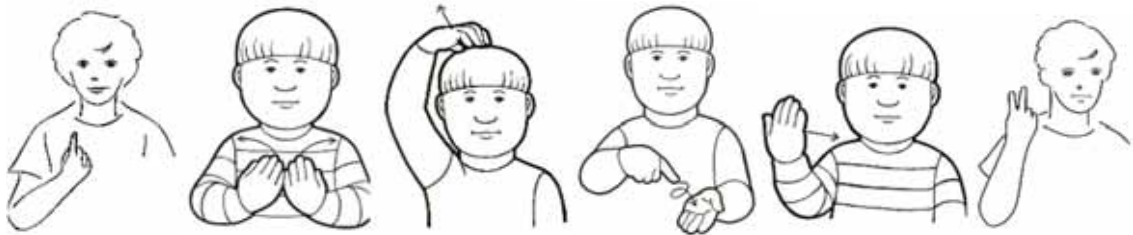

niihin kaikki

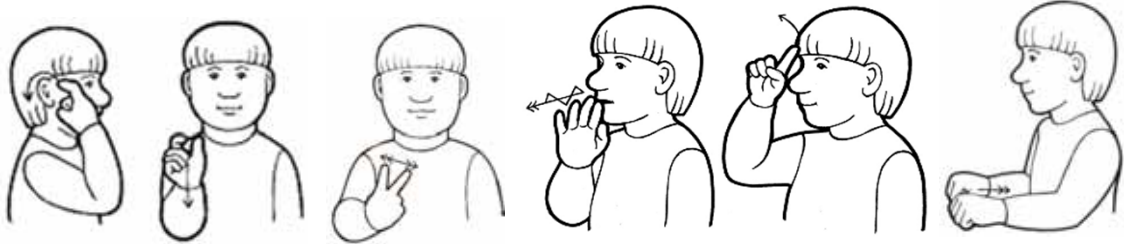

rahansa.

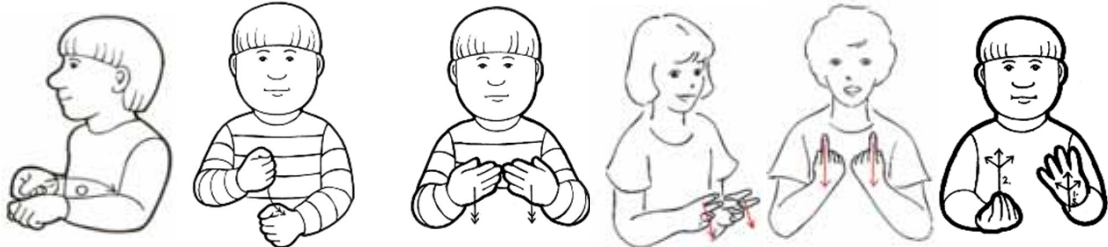
Eräänä päivänä keisarin kaupunkiin tuli kaksi

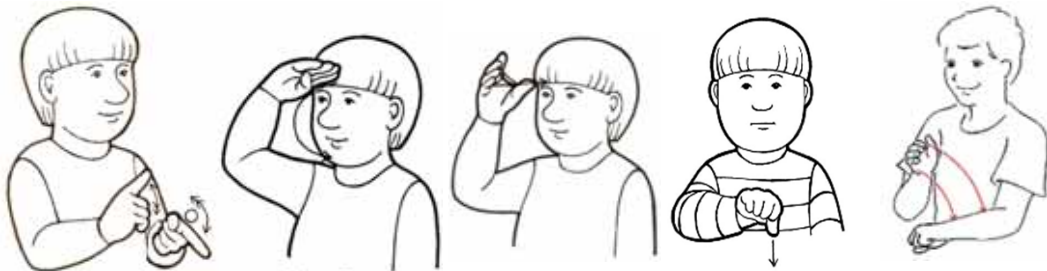
huijaria. Huijarit kertoivat osaavansa kutoa

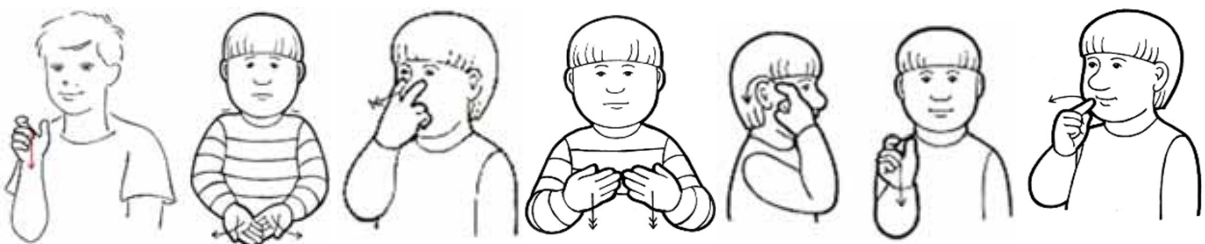
maailman kauneinta kangasta.

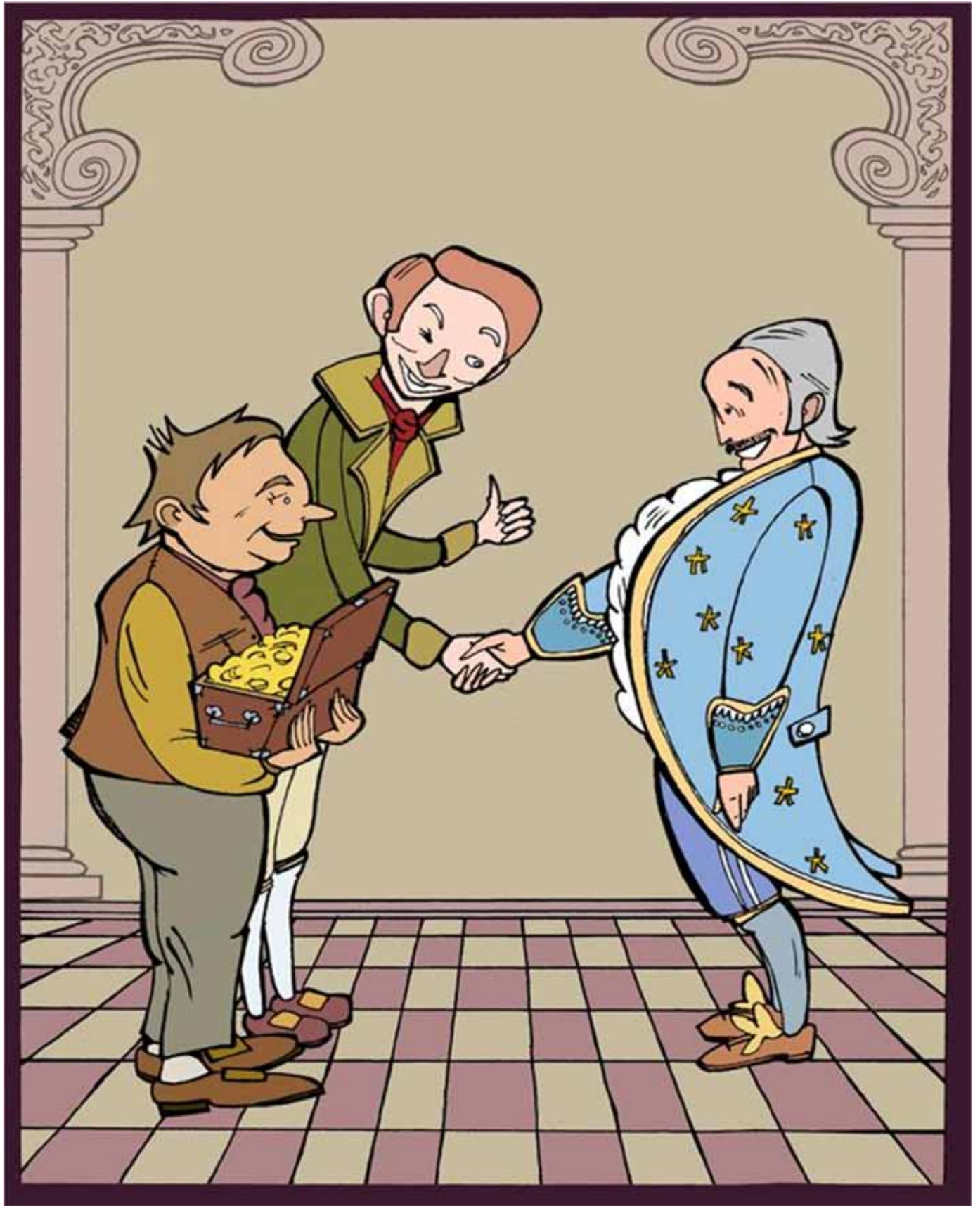
Kankaasta valmistetuissa vaatteissa oli myös ihmeellinen taika.

Jos ihminen oli typerä tai huono ammatissaan,

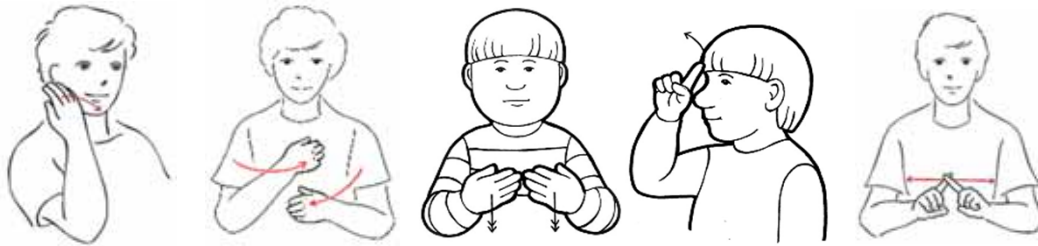

hän ei nähnyt vaatteita, huijarit väittivät.

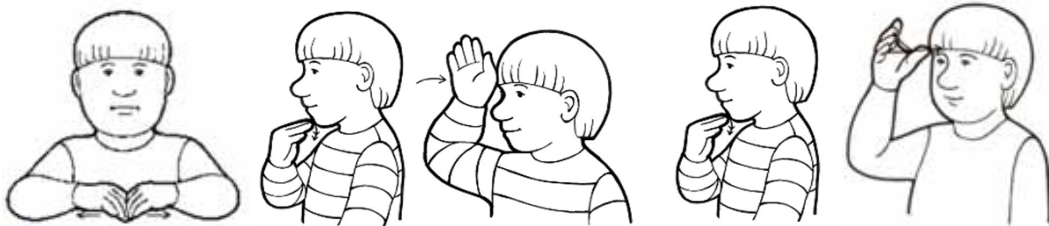

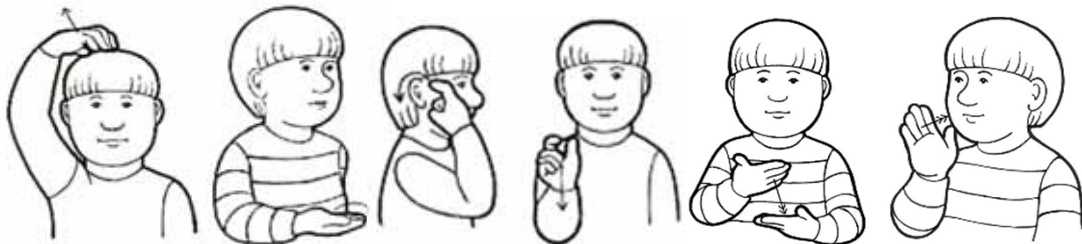
Keisari ajatteli: "Sellaiset vaatteet olisivat hienot"

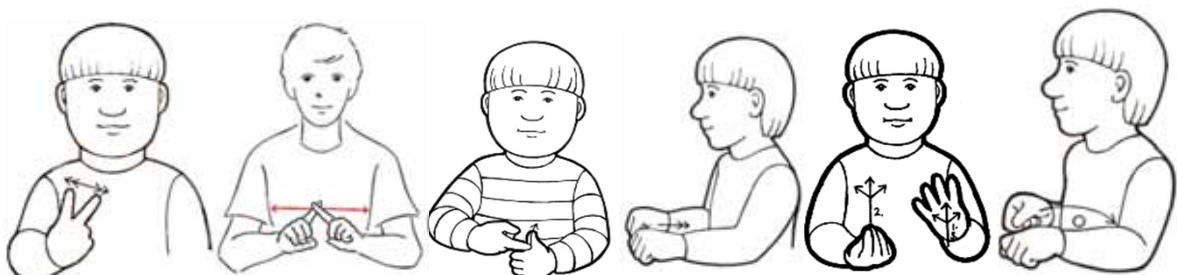
Kun puen vaatteet päälleni, pystyn heti

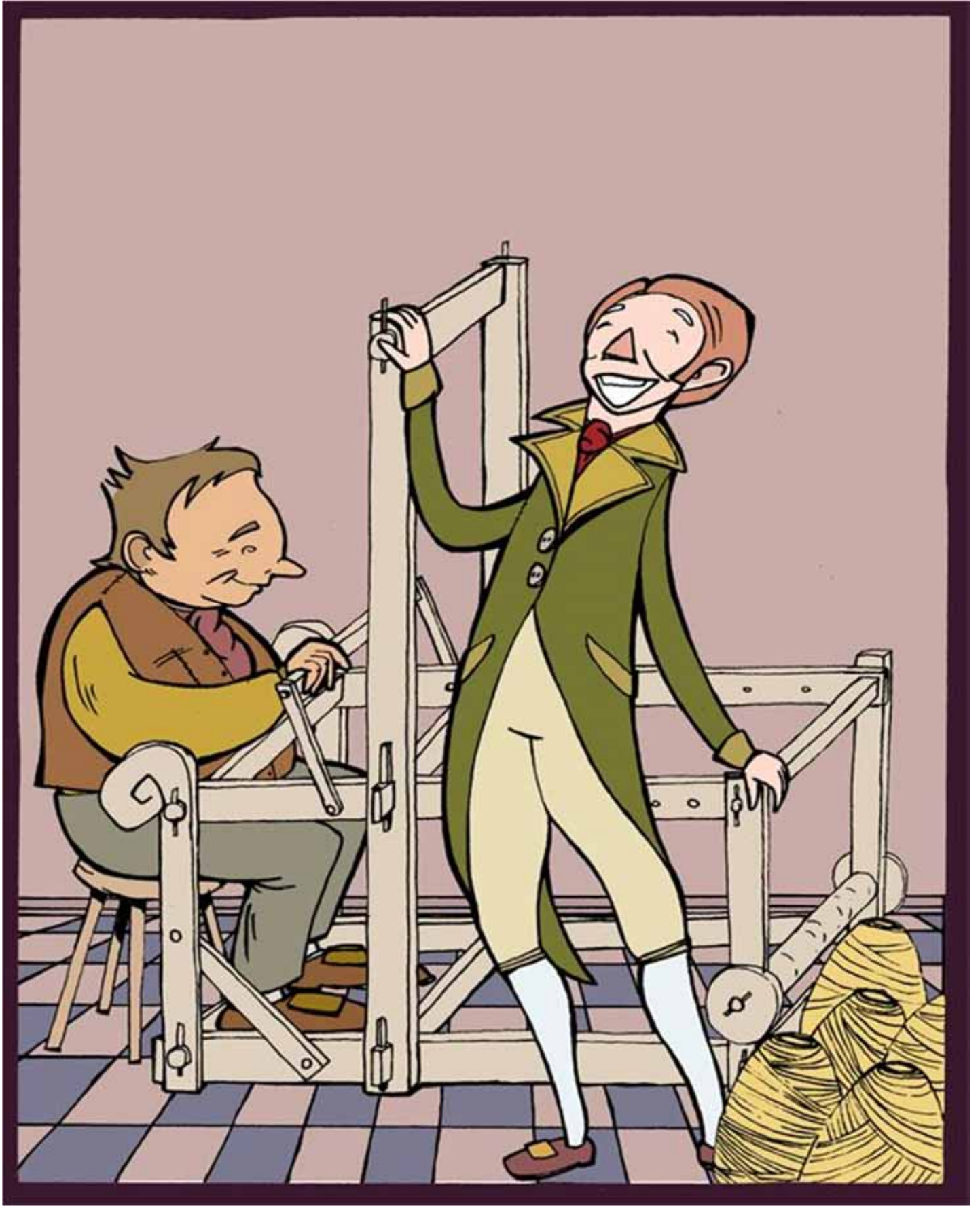
erottamaan kuka on viisas ja kuka typerä.

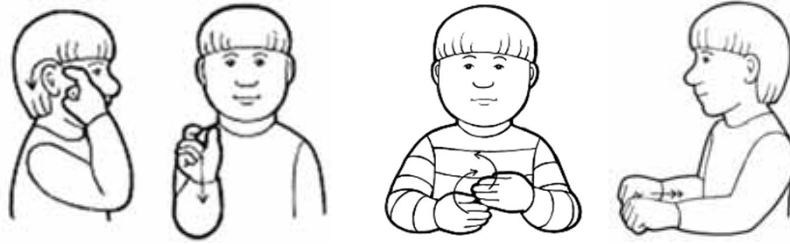

Keisari antoi huijareille rahaa ja pyysi

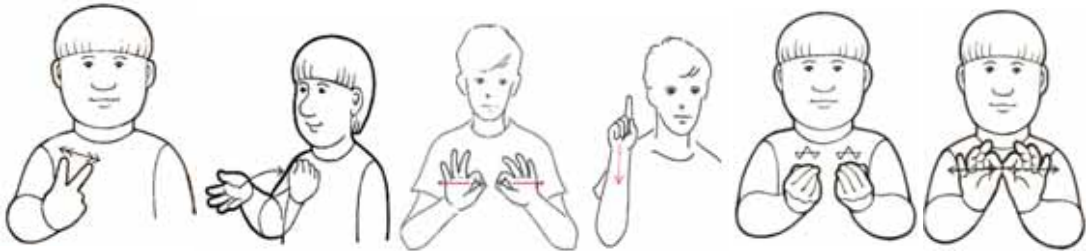
heitä heti ryhtymään kutomaan taikakangasta.

Huijarit

pystyttivät kangaspuut.

He

saivat

hienointa

silkkilankaa

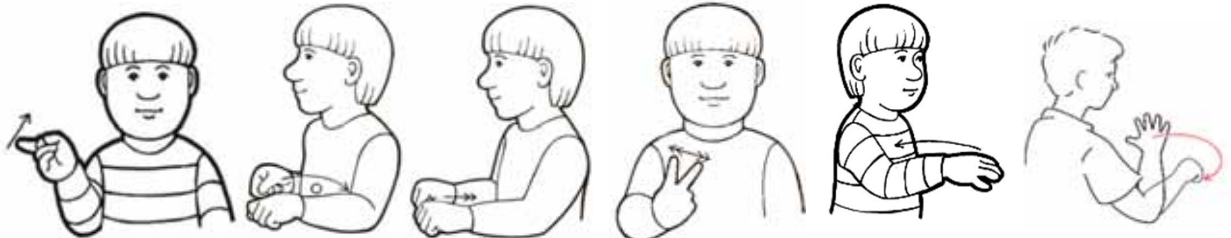

ja kalleinta

kultalankaa,

mutta

eivät käyttäneet

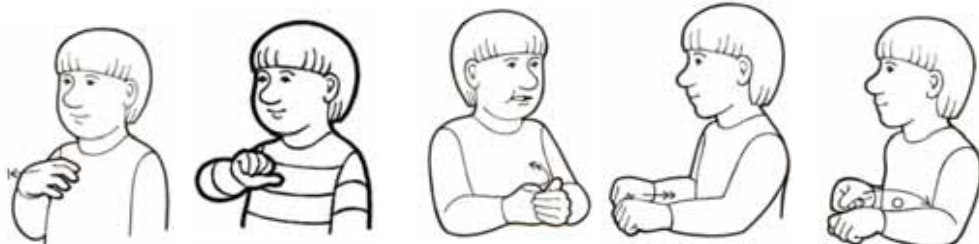
niitä

kankaan kutomiseen.

He

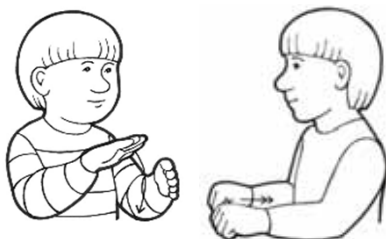
ottivat

kaikki

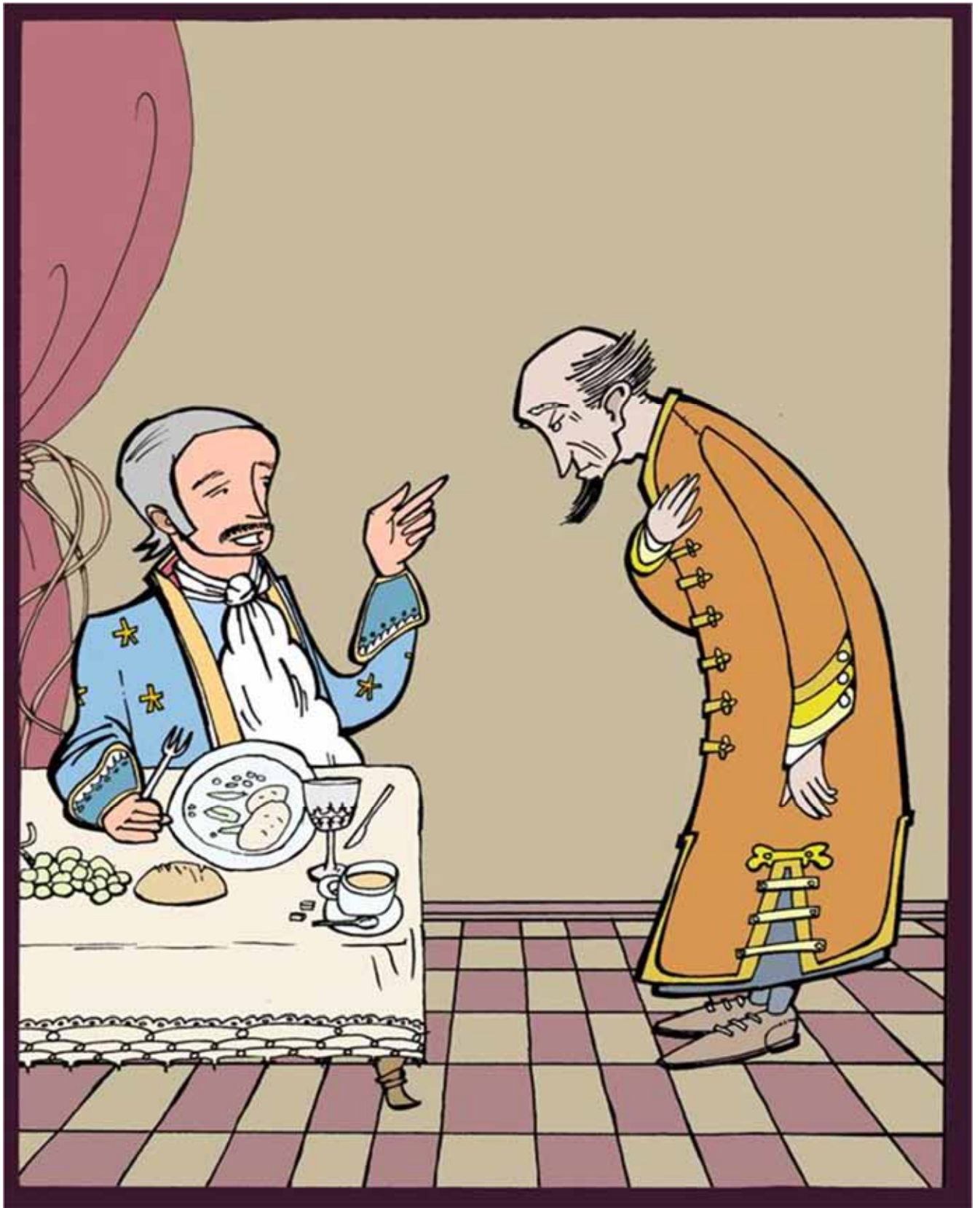
rikkaudet

itselleen ja teeskentelivät kutovansa kangasta

tyhjillä

kangaspuilla.

Haluaisinpa

tietää.

miten

pitkällä

kangas on,

keisari

ajatteli.

Hän

päätti

pyytää

vanhaa

ja

viisasta

misteriä

menemään

huijareiden

luo

selvittämään

miten

kankaan

kutominen

sujuu.

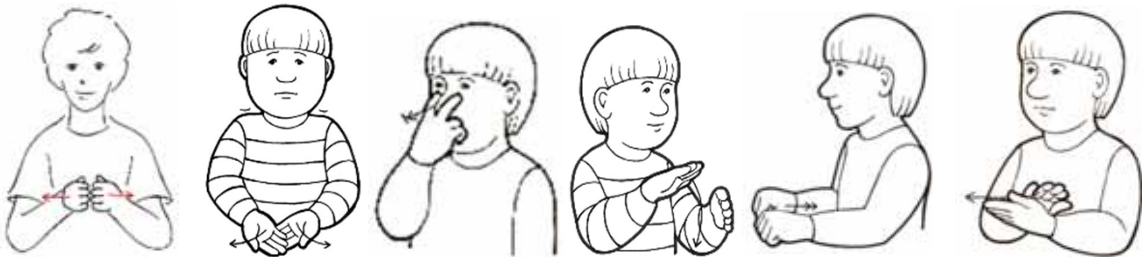

Ministeri

katseli

huijareiden

kangaspuita pitkään,

mutta

ei

nähtyt

tyhjiissä kangaspuissa mitään.

Ministeri

kauhistui.

Hän

ei uskaltanut

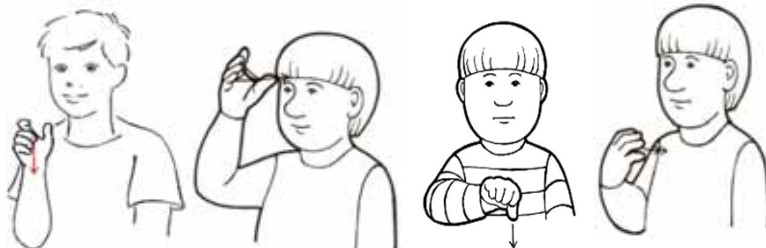
sanoa,

ettei

nähtyt

kangasta. Sillä silloin kaikki olisivat ajatelleet,

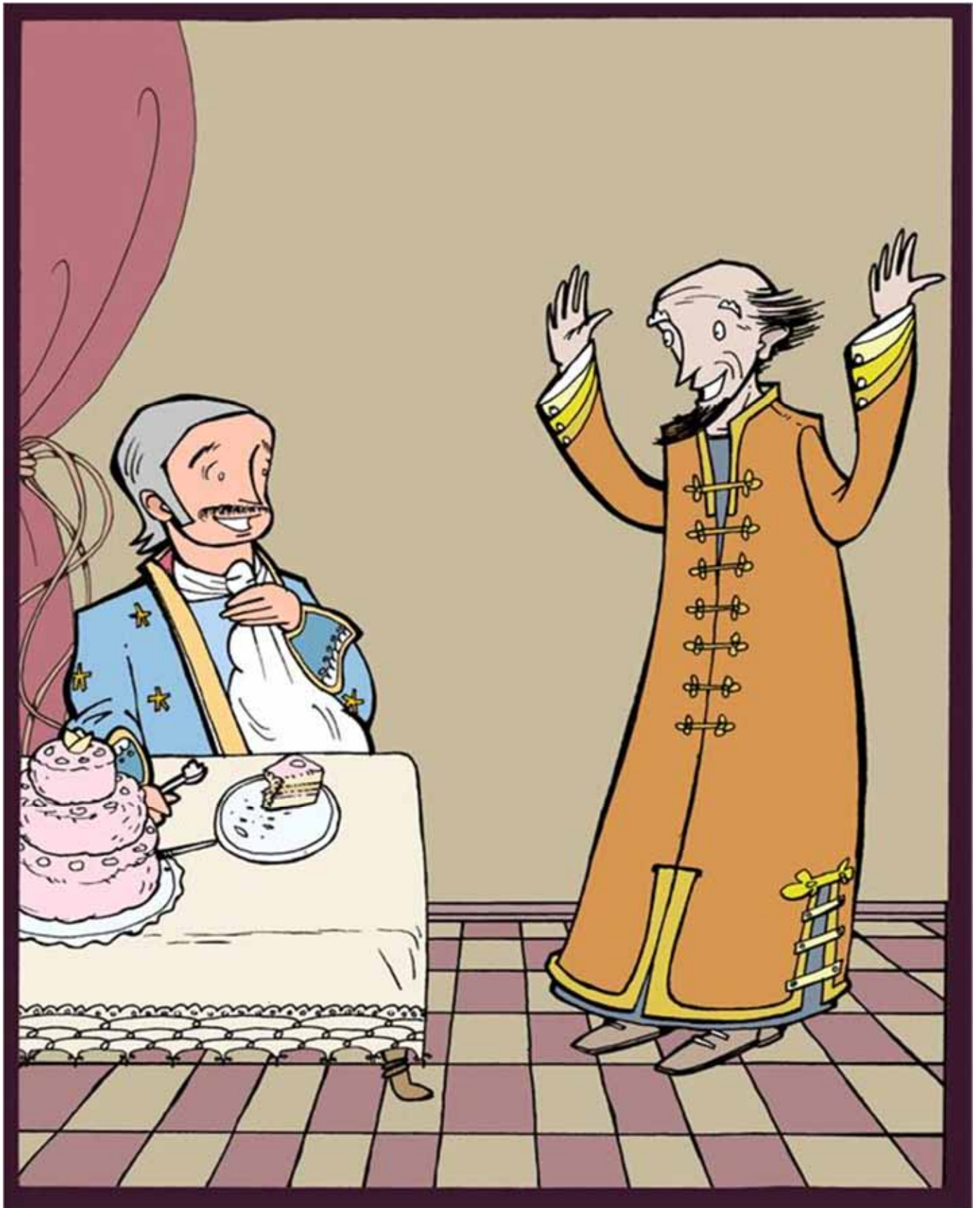

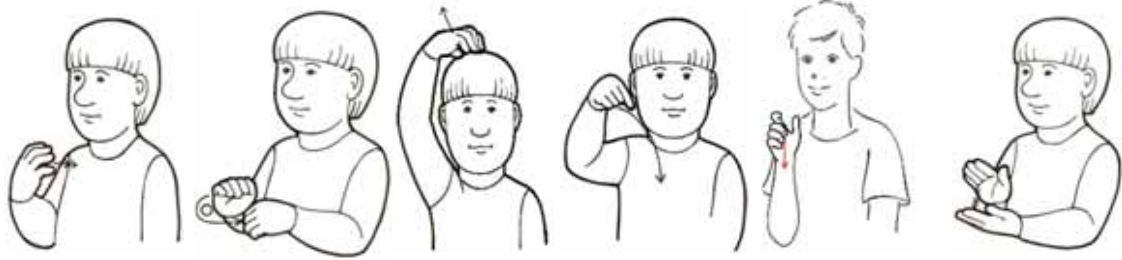
että hän on

typerä

tai huono

ministeriksi.

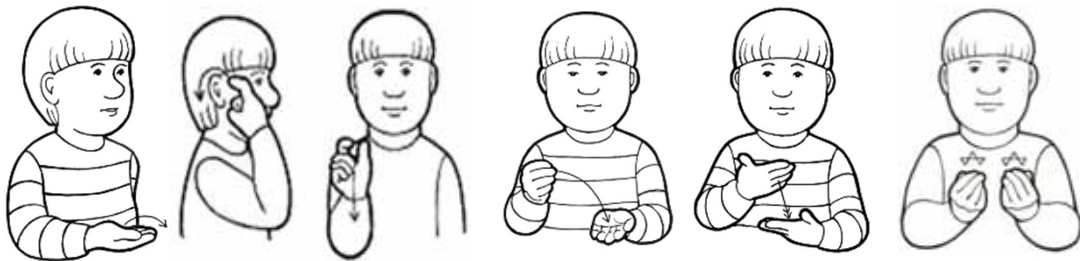

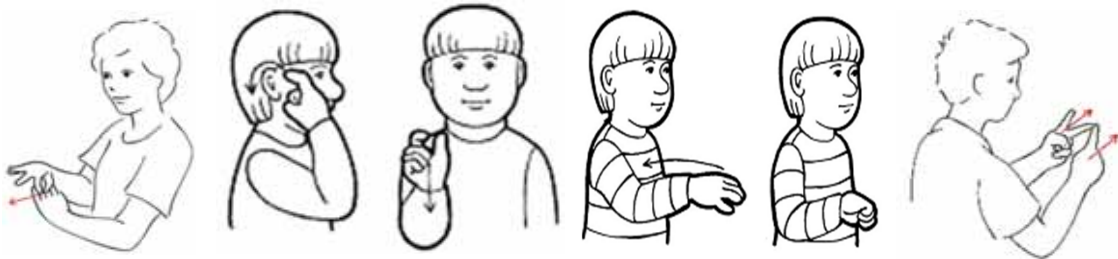
Ministeri palasi takaisin keisarin luo. Hän kehui,

että kangas oli maailman kauneinta. Keisari oli tyytyväinen

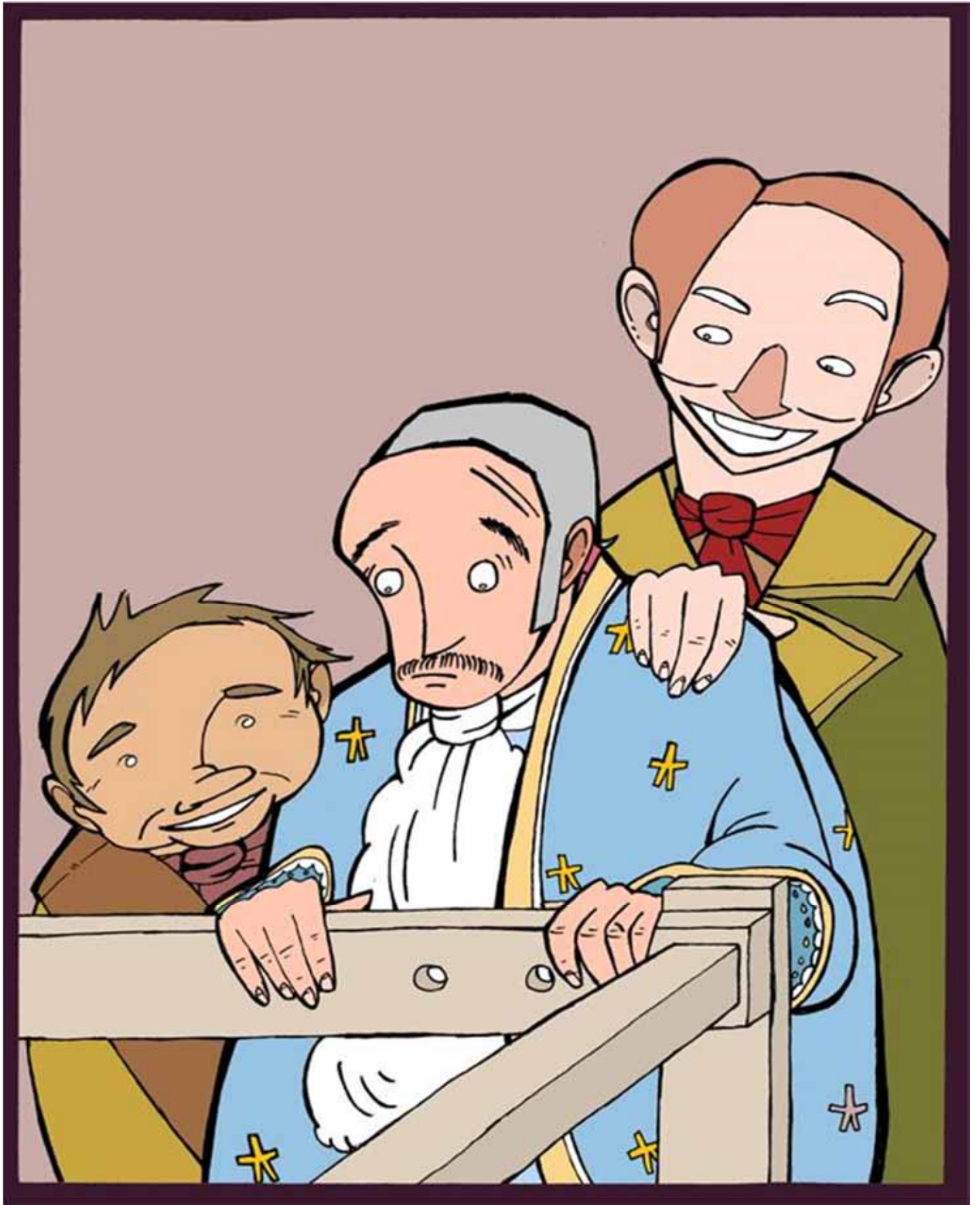
ja antoi huijareille lisää rahaa, silkkiä

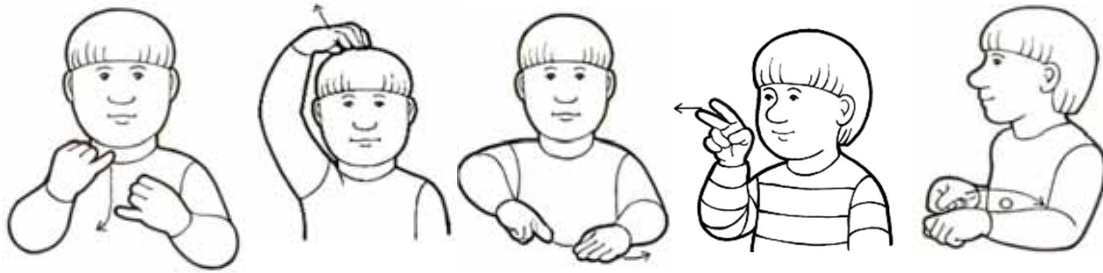

ja kultaa. Huijarit kuitenkin ottivat taas

kaiken itselleen ja jatkoivat kankaan kutomista tyhjillä kangaspuilla.

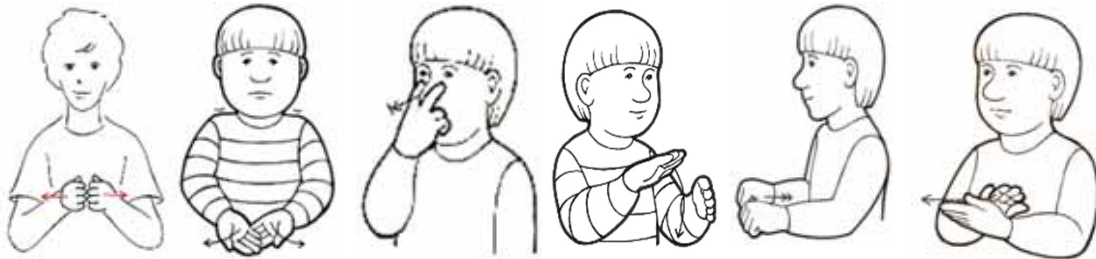
Lopulta

keisariakin

meni

katsomaan

kangasta,

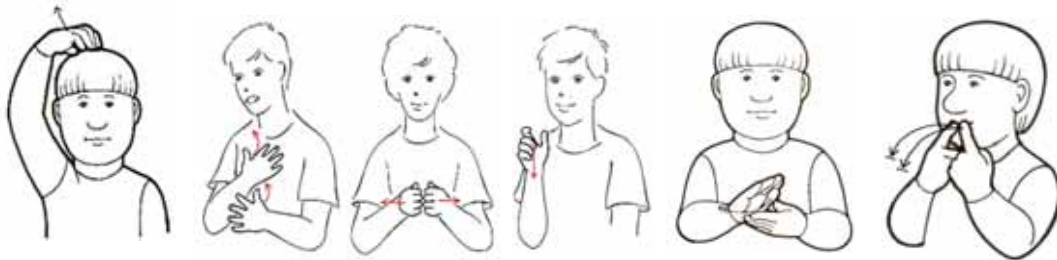

mutta

ei

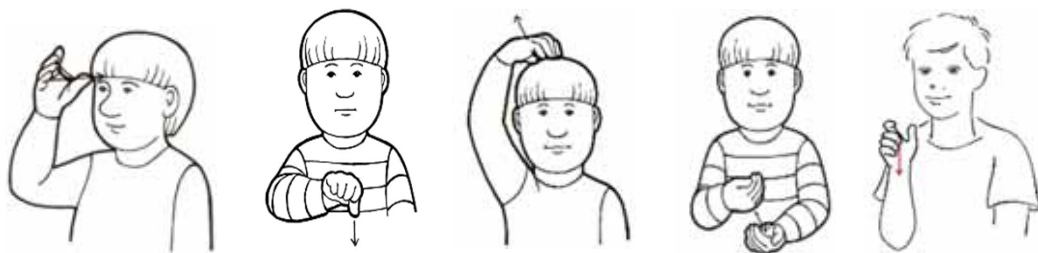
nähtyt

tyhjässä kangaspuissa mitään.

Keisari

kauhistui, mutta hänkään ei uskaltanut tunnustaa,

että olisi typerä

tai huono

keisari.

Sen sijaan

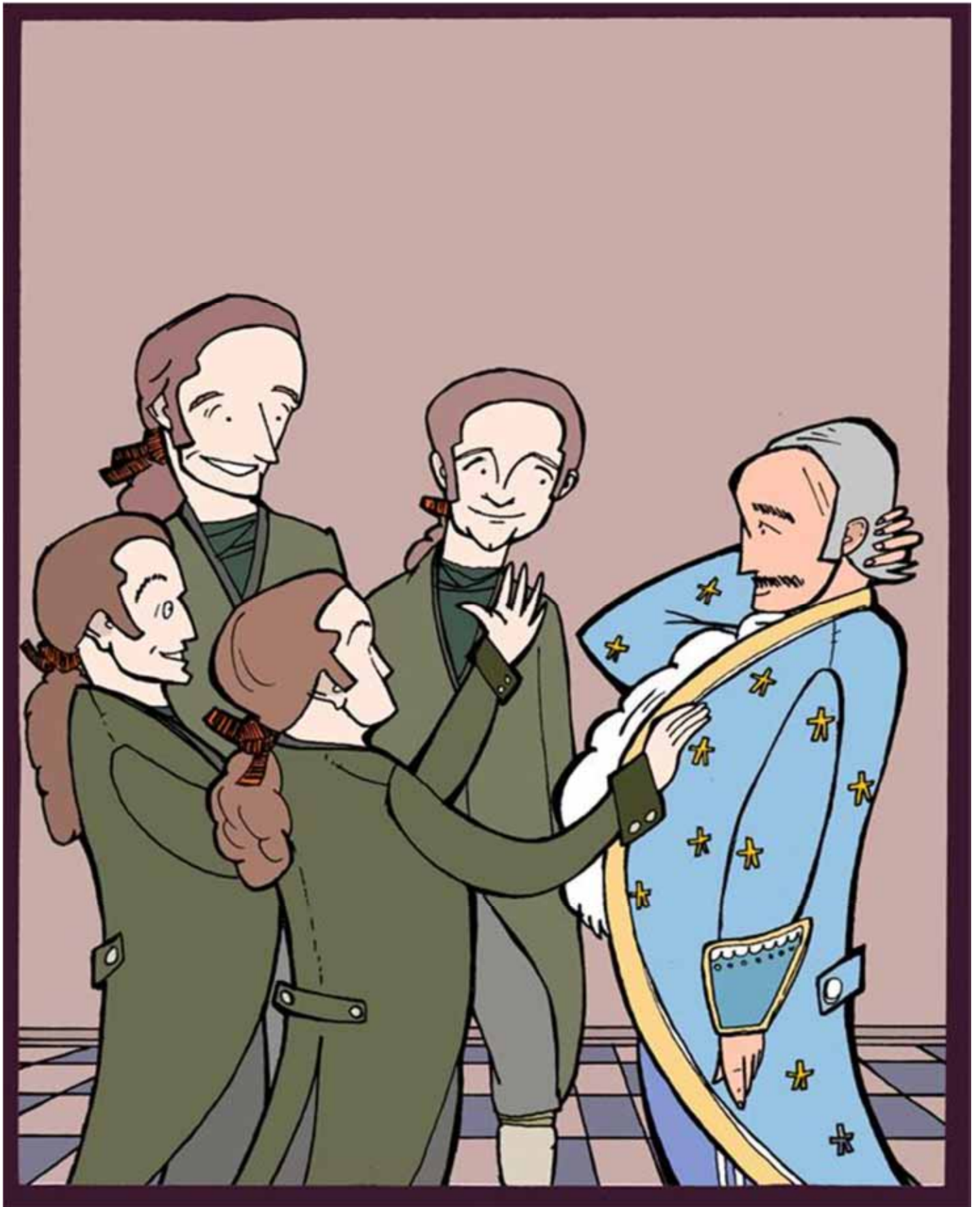
hän

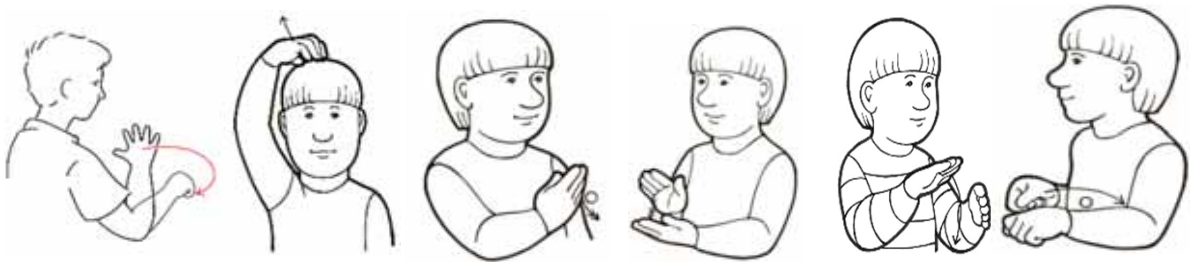

kehui

kangasta

upeaksi.

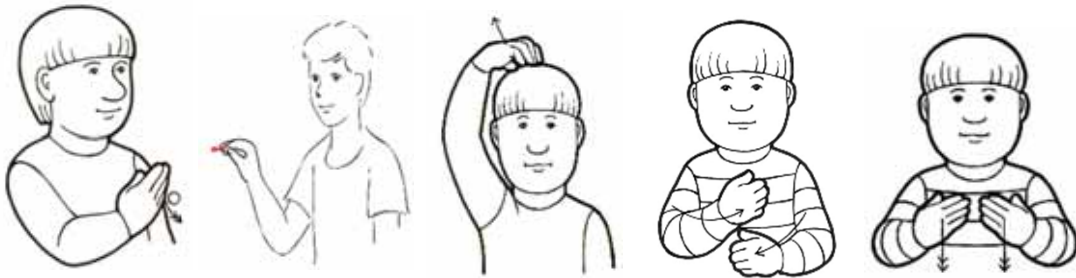

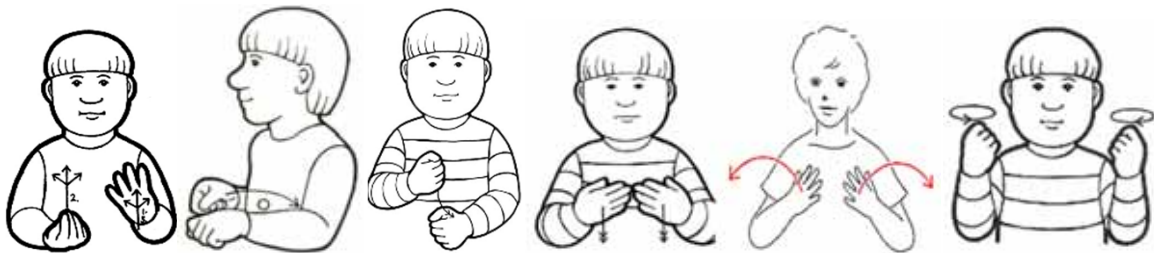
Kaikki keisarin hovimiehetkin kehuivat olematonta kangasta,

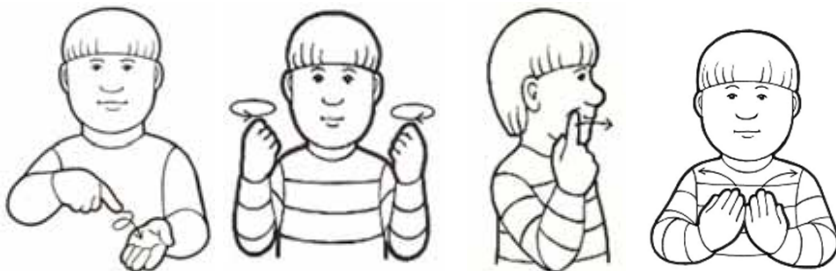
vaikka todellisuudessa eivät nähneet sitä.

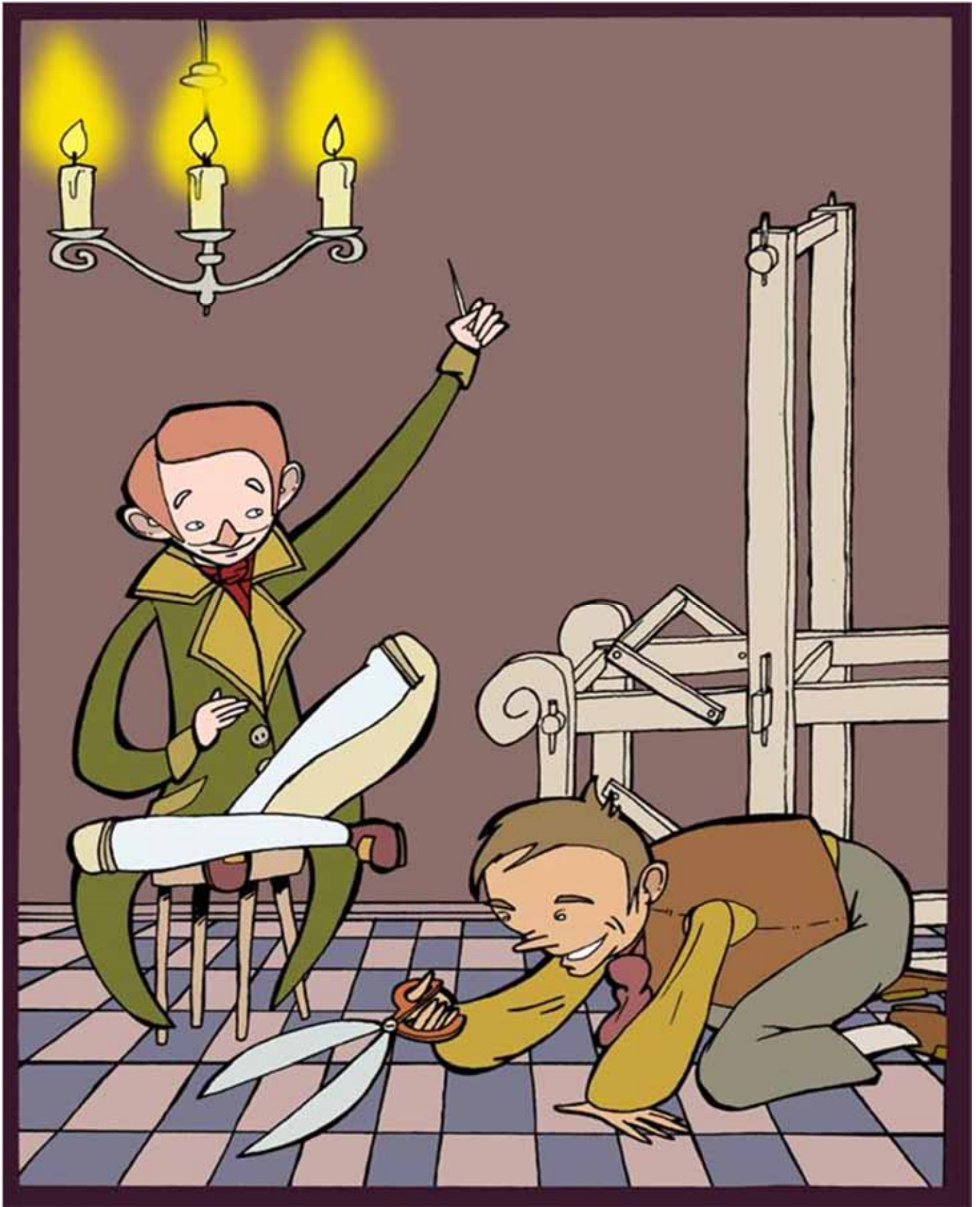
Hovimiehet neuvoivat keisaria pukemaan päälleen

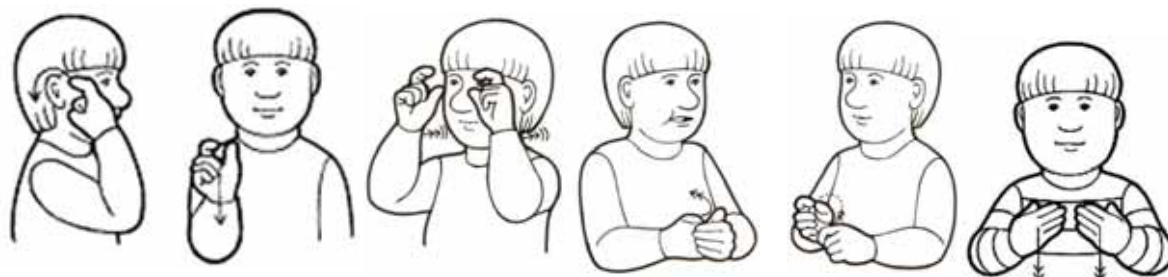

taikakankaasta valmistetut vaatteet suuriin juhliin,

joita kaupungissa vietettäisiin seuraavana päivänä.

Huijarit valvoivat ja teeskentelivät ompelevansa vaatteita

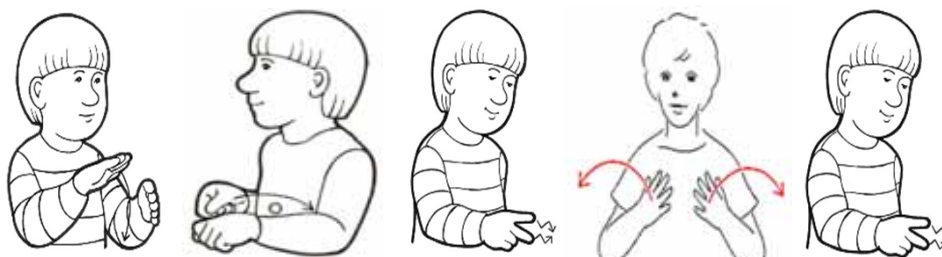

koko

yön.

He

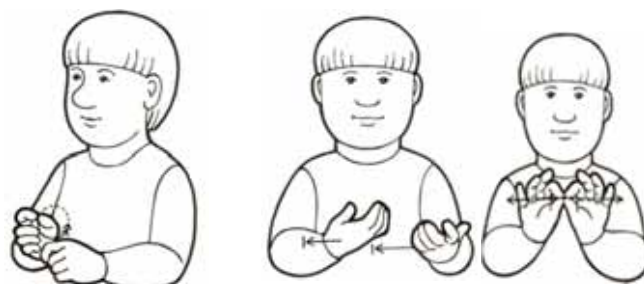
ottivat kangaspuista

olemattoman kankaan, leikkasivat

suurilla

saksilla

ja ompelivat neulalla, josta puuttui lanka.

Aamulla

keisari

ja hovimiehet

tulivat

katsomaan

juhlavaatteita.

Huijarit

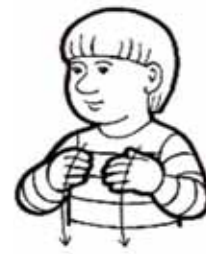
esittelivät

olemattomia vaatteita.

Tässä

on paita,

tässä

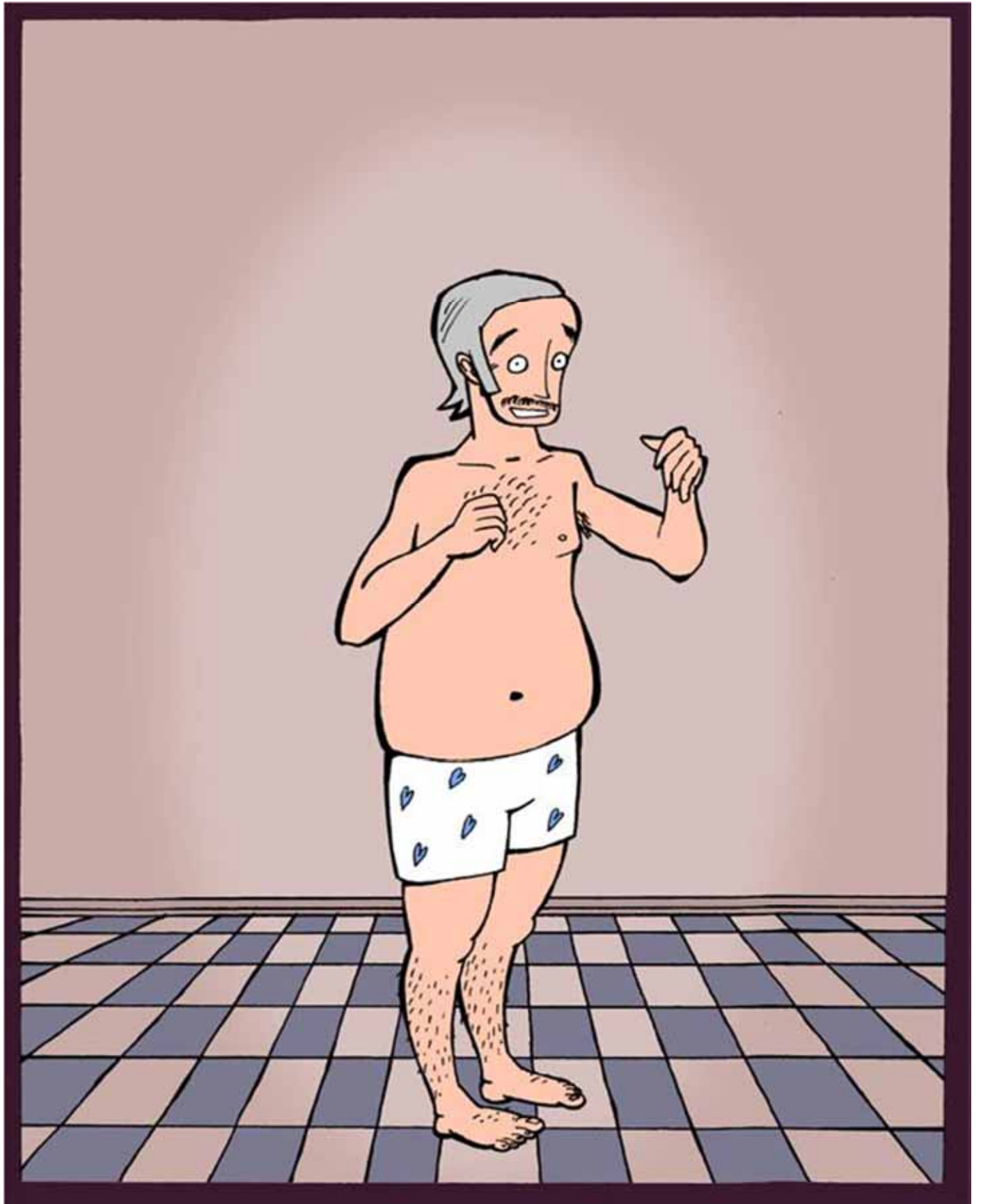
on housut

ja tässä

on takki.

Keisari

riisuuntui,

ja hänen

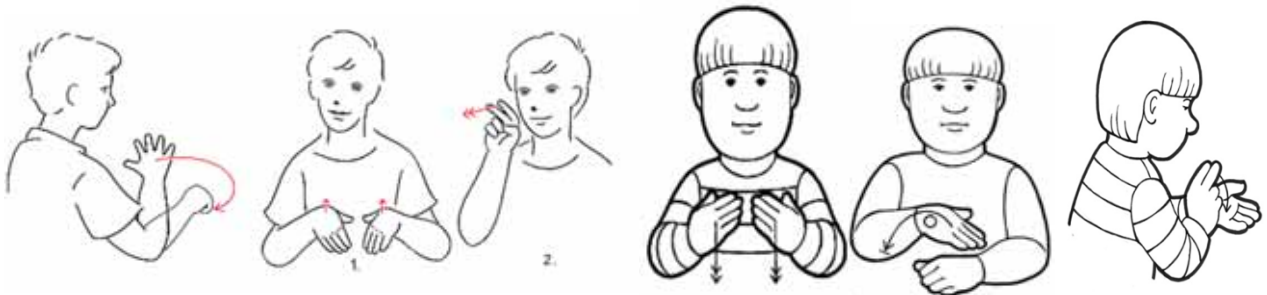
päälle

puettiin

olemattomat

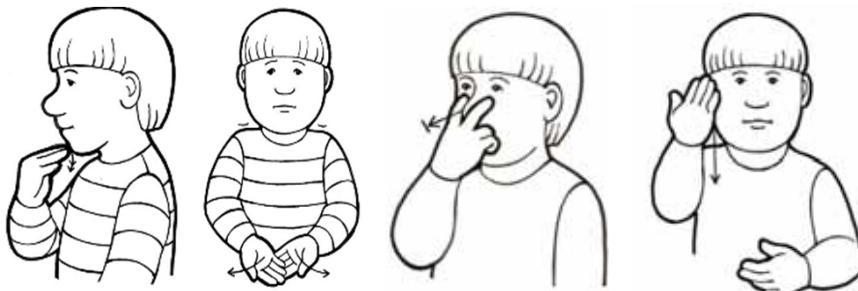
vaatteet.

Kaikki

ihastelivat

vaatteita, vaikka todellisuudessa

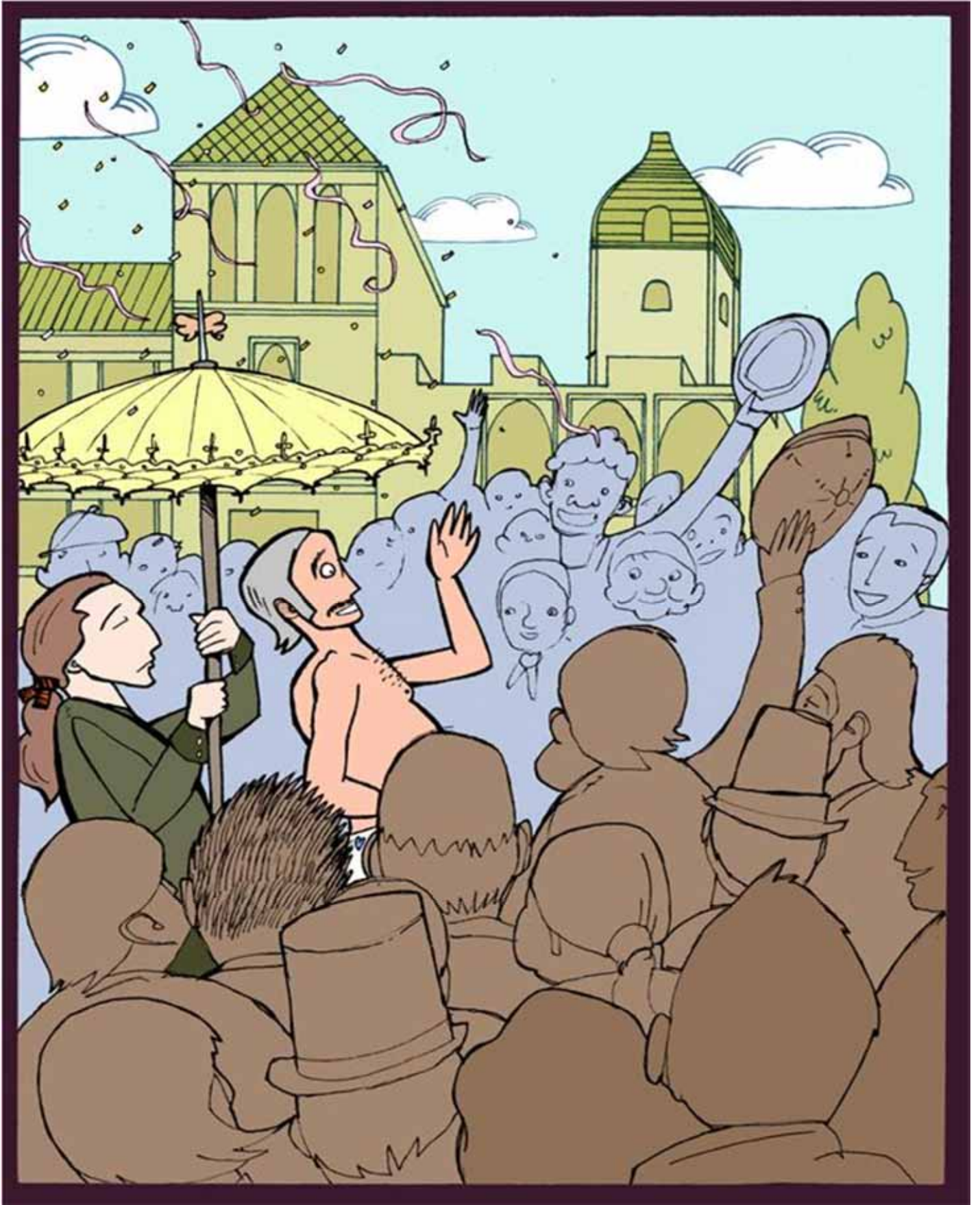

kukaan

ei

nähnyt

niitä.

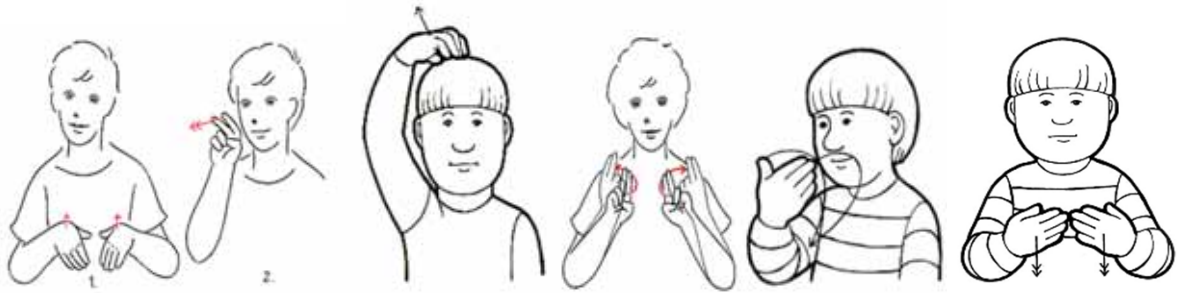

Myös

juhlassa

kaikki

kaupunkilaiset

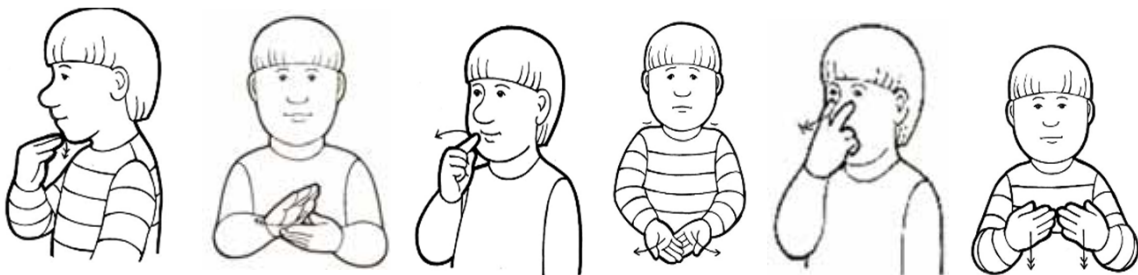
ihastelivat

keisarin

uusia

ja kauniita

vaatteita.

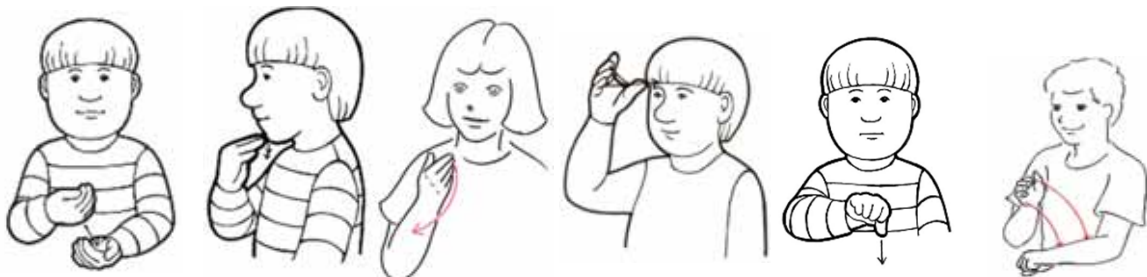
Kukaan ei uskaltanut

sanoa,

ettei

nähty

vaatteita,

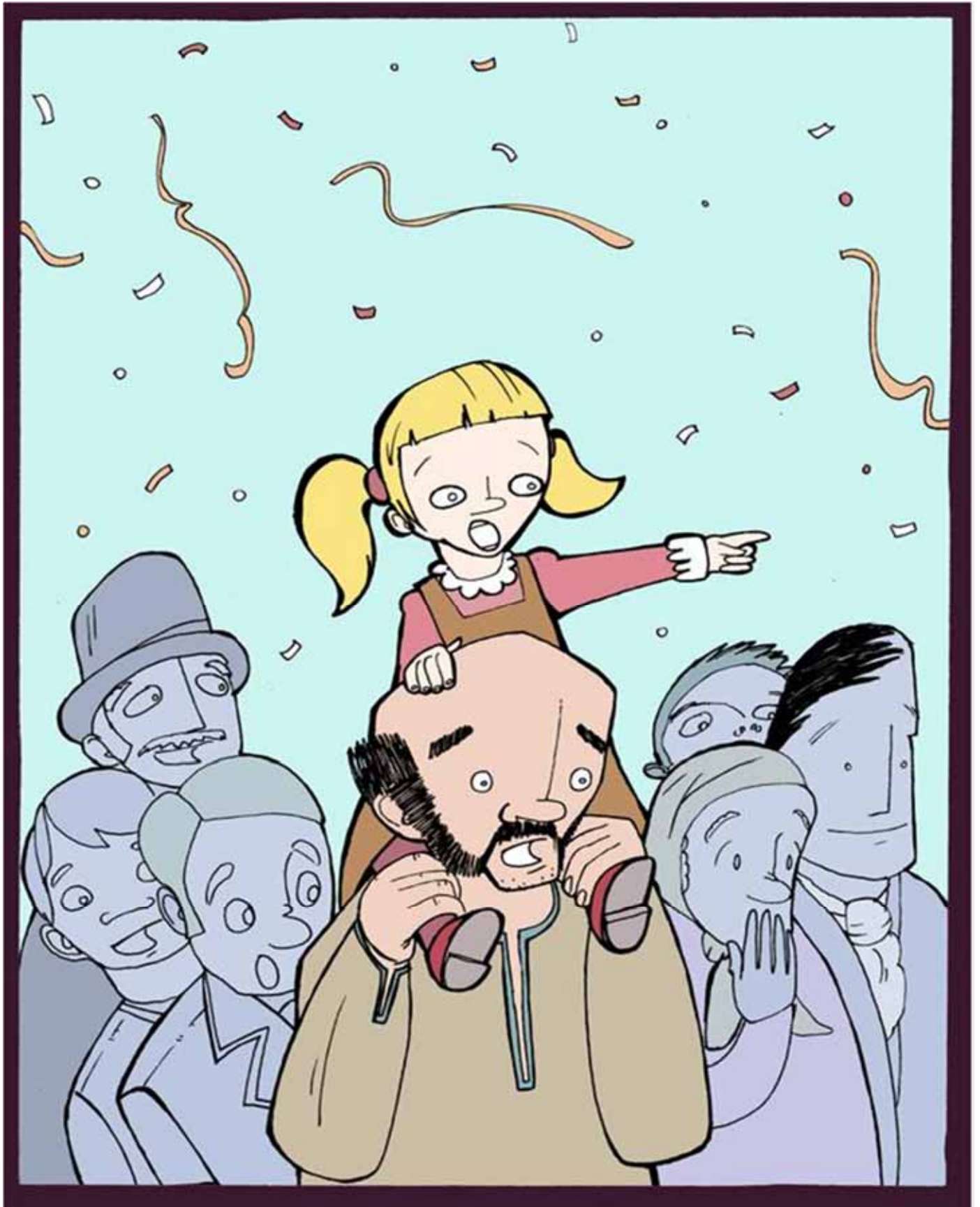

sillä

kukaan ei halunnut

olla typerä

tai huono ammatissaan.

Silloin

pieni tyttö

sanoi:

”eihän

keisarilla

ole

vaatteita”.

viatonta

lasta,

alkoivat

ihmiset

kuiskia

toisilleen.

Eihän

keisarilla

tosiaan

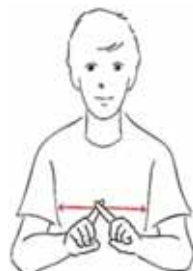
ole

vaatteita,

huusivat

pian

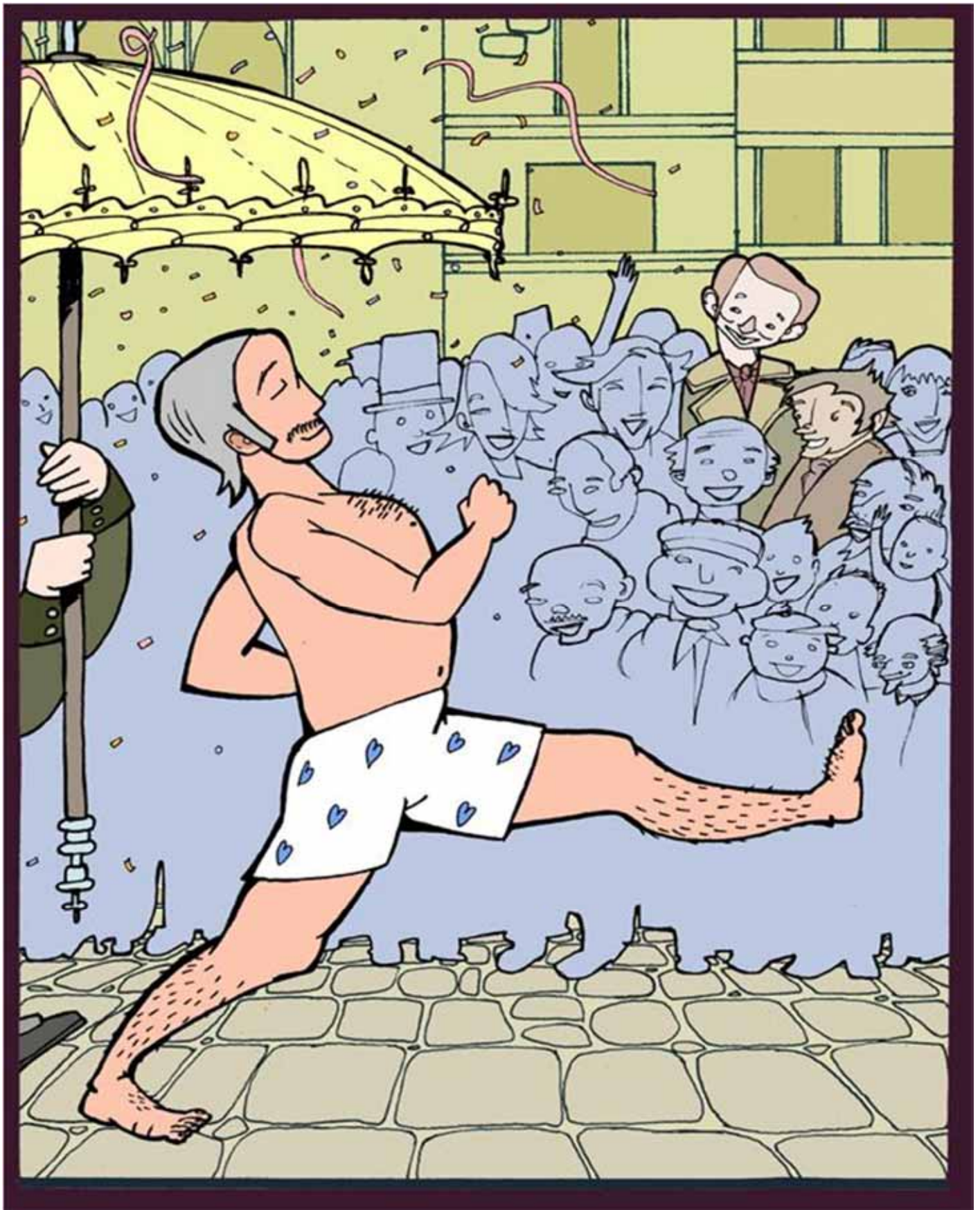

kaikki

kaupunkilaiset.

Silloin

keisari

ymmärsi, että häntä

oli huijattu.

Keisari kuitenkin päätti

loppuun asti.

Hän

nosti päänsä pystyyn ja jatkoi matkaansa

ilman vaatteita.